

עת"א 47820/02/18 - ל ל נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 47820-02-18 ל נ' שרות בתי הסוהר

בפני
העותר
נגד
המשיב
פסק דין

שרות בתי הסוהר

1. העותר נדון למאסר של 18 חודשים בגין הרשעתו בעבירות של מעשים מגונים שביצע במספר קטינים וכן עבירה של איומים. נושא מאסרו מפרואר 2017. תום מאסרו 18.4.2019. מסווג קטגוריה א' - עבריין מין, פרופיל אלמ"ב.

2. העותר מלין כנגד החלטת הרשות שדחתה בקשתו לשנות סיווגו מקטגוריה א' לקטגוריה ב/1, וטוען כי סיווגו לקטגוריה א' הוא בשל חקירות וכתבי אישום שהוגשו נגדו בעבירות אלמ"ב, אולם משבוטלו כתבי האישום וגרושתו ביטלה את התלונה שהגישה נגדו, הסיבה בעטייה סווג לקטגוריה א' אינה קיימת יותר ולפיכך יש להורות על שינוי הקטגוריה לב/1.

3. כעולה מכתב התשובה, ב-6.3.2018 התקיימה ו עדת אלמ"ב בעניינו של העותר אשר החליטה להגדירו כאסיר אלמ"ב בשל 3 תיקי אלמ"ב שונים שנפתחו בעניינו בשל אלימות כלפי אמו, כלפי גרושתו וכלפי שכנתו.

נטען כי על פי חוות דעת גורמי טיפול, העותר בעל דפוסים אלימים בולטים ומתנהל בתוקפנות וקורבנות סביב מצבו הרפואי (המורכב) מול גורמי טיפול וגורמים רפואיים. מכחיש בעייתיות בתחום האלימות, אלימות במשפחה או מין.

מאחר וטרם נבדק על ידי מב"ן, לצורך חוות דעת עדכנית בעניינו (בהיותו מרצה מאסר בעבירות מין) נתבקשה דחייה של הדיון.

4. בדיון ביום 16.4.2018 נתגלתה מחלוקת בין הצדדים לגבי מיצוי ההליך המנהלי.

העותר טען כי הגיש למנהל האגף בקשה לשינוי קטגוריה ומשלא נענה במשך שבועיים, הגיש את העתירה.

מנגד טען ב"כ המשיב כי לא נמצאה בקשה במערכת צוהר ובתיקו המנהלי של העותר ומכאן שלא מוצה ההליך המנהלי.

5. בסופו של יום ב- 17.4.2018 הוגשה בקשה (חדשה או נוספת - אינני יכולה לקבוע).

בישיבה ביום 16.5.2018 הודיע ב"כ המשיב כי ההחלטה המנהלית נתקבלה ביום 2.5.2018 ובקשת העותר נדחתה. לאחר הישיבה הנ"ל נשלחה הודעת עדכון לבית המשפט במסגרתה הודיע המשיב כי ההחלטה המנהלית טרם נתקבלה והודעת המשיב מיום 16.5.2018 - בטעות יסודה.

6. ועדת אלמ"ב שבה ודנה בעניינו של העותר ביום 6.6.2018.

כעולה מחוות הדעת, העותר הוגדר כפרופיל אלמ"ב לאור תיקי המשפחה שנפתחו נגדו לאורך השנים. הועדה התרשמה כי העותר רצידיביסט בתחום אלימות, אינו מודה בהתנהגותו האלימה ולא השתלב בטיפול. הועדה התרשמה גם מקיומם של עיוותי חשיבה ושל דפוסי התנהגות אלימים החוזרים שוב ושוב במערכות יחסים קרובות. נאמר כי העותר לא היה מוכן להתחייב להליך טיפולי.

הועדה המליצה לדחות את בקשת העותר.

7. חוות דעת מב"ן מיום 15.5.2018 מבוססת על בדיקות שנעשו לעותר בשני מועדים בחודש מרץ 2018. על פי חוות הדעת סך כל הנתונים מצביעים על כך שרמת המסוכנות לרצידיביזם מיני הינה בינונית. מב"ן לא התנגד לשינוי קטגוריה ויציאה לחופשות בתנאים מגבילים.

גורמי מב"ן סברו כי העותר זקוק לטיפול מתחום אלימות כללית.

8. בדיון ביום 13.6.2018 התייחס ב"כ העותר לעמדת מב"ן וציין כי על פי חוות הדעת, לא עולה מסוכנות המצדיקה סיווגו לקטגוריה א'.

9. באשר לעמדת אלמ"ב טען ב"כ העותר, כי אפילו אם נניח שהגדרתו כאסיר אלמ"ב היא החלטה סבירה, לא ניתן לקבוע כי הוא מסוכן לשלום הציבור, מה עוד שמצבו הרפואי (סובל מאי ספיקת לב, מונשם ומרותק לכיסא גלגלים) מפחית ממסוכנותו.

ב"כ העותר הוסיף וטען כי החלטת ועדת אלמ"ב נתקבלה מבלי שהיו בפניה טיעוני העותר, משכך נתקבלה בניגוד להוראות הפקודה ודי בכך כדי להפחית ממשקלה של חוות הדעת.

10. ב"כ המשיב סמכה טעוניה על כלל הנתונים כפי שעלו בחוות הדעת השונות שנתקבלו בעניינו, אופיין של העבירות בגין הוא מרצה מאסר, ההיסטוריה שלו בעבירות אלמ"ב והאמור בחלק החסוי של חוות דעת אלמ"ב.

באשר לטענה כי טיעוני האסיר לא היו בפני הועדה, עדכנה ב"כ המשיב כי בבירור טלפוני נמסר לה שטיעוני האסיר נמסרו לוועדה ביום למחרת ואין בהם כדי לשנות החלטת הועדה. זאת בניגוד לדברי העותר ביום הדיון כי העו"ס מסרה לו שטיעוניו טרם הועברו לוועדה.

11. לבקשת בית המשפט, ביום 20.6.2018 נתקבלה תגובת הועדה בשאלה זו.

כעולה מההתייחסות ועדת אלמ"ב, טיעוני האסיר נשלחו לוועדה ב-7.6.2018 (לאחר שהועדה סיימה לדון בעניינו והעבירה המלצותיה לבית המשפט). הוועדה שבה ודנה בעניינו של העותר ביום 19.6.2018 ולא מצאה לשנות מהמלצתה מיום 6.6.2018.

הועדה חזרה על עמדתה, כי הנתונים שבאו בפניה נותנים אינדיקציה מבוססת לקיומם של דפוסים אלימים אשר באים לידי ביטוי ביחסים האינטימיים הקרובים.

דין והכרעה

12. בטרם אתייחס לגופה של העתירה, אתייחס במספר משפטים למחלוקת שנפלה בין הצדדים בנושא הגשת הבקשה לגורם המנהלי.

הויכוח בנושא זה, אינו חדש, והוא נשמע בעתירות מספר פעמים במהלך יום דיונים, וגורם לבזבז זמן יקר ולא אחת לחילופי דברים קשים בין ב"כ הצדדים. בשעה שהמשיב איננו מקפיד על קיום הוראות הפקודה ולא מוסר לאסיר עותק מאושר, לא ניתן להתגבר על מכשול זה (פקנ"צ 04.31.00 סעיף 10א).

גם החלטות בית המשפט בנושא זה לא הועילו. היו מקרים שחרף טענת המשיב שלא מוצה ההליך המנהלי, (על פי בדיקה במערכת צוהר), הוצגו בפני בקשות עם אישורי פקס שנשלחו לקצין האסירים או לגורם מוסמך אחר.

אפילו בהיעדר הוראה מפורשת בפקודה, (ולא כך) הדעת נותנת שכל בקשה המוגשת על ידי אסיר, תיחתם על ידי הגורם שקיבל אותה ועותק חתום ימסר לאסיר.

13. לגופה של העתירה, לא מצאתי לאור כלל החומרים שבאו בפני להתערב בהחלטת המשיב. המאפיינים האלימים באישיותו של העותר והעובדה שלא טופל עד כה, היא הנותנת כי החלטת המשיב סבירה.

כידוע, תפקידו של בית המשפט הדין בעתירות אסיר לא בא להחליף את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו ולכן אל לו לבית המשפט להתערב בהחלטות המשיב, אלא במקרים חריגים בהם נחזה כי נפל פגם בשיקול הדעת המנהלי, בחוסר תום לב, שרירות, התעלמות משיקולים ראויים או התבססות על שיקולים בלתי רלבנטיים שיש בהם כדי להצביע על חריגה קיצונית ממתחם הסבירות.

התרשמתי כי החלטת המשיב מבוססת על מכלול נתונים ענייניים המצויים בלב שיקול הדעת של שרות

בתי הסוהר.

בנסיבות אלה לא מצאתי חוסר סבירות בהחלטת המשיב המצדיק התערבות בהחלטה.

חלקה החסוי של חוות דעת אלמ"ב, אפילו שלא נאמרו בה דברים מפורשים, יש בה כנתון נוסף כדי ללמד שהחלטת הרשות שקולה וסבירה.

14. ולבסוף לעניין טיעוני האסיר בפני הועדה - מן הראוי היה שעם קבלת טיעוני האסיר (ביום שלאחר שליחת חוות הדעת), תשוב הועדה ותדון בהם ותשלח הודעת עידכון לבית המשפט ולא תמתין להחלטת בית המשפט בנדון.

סוף דבר, העתירה נדחית.

ניתן היום, י"ג אב תשע"ח, 25 יולי 2018, בהעדר הצדדים.